

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Râșcani (jud. O. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, M. Anton, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Buga Narcis,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ciubuc Diana împotriva
lui Buga Narcis cu privire la obligarea de a achita cheltuielile suplimentare pentru
întreținerea copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată,

la cererea reconvențională înaintată de Buga Narcis împotriva Diane Ciubuc,
intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Buiucani cu
privire la obligarea readucerii copilului minor în Republica Moldova pentru trai după
locul său de reședință permanent și să nu creeze impedimente la comunicarea și
întrevederea cu fiul minor, solicitarea și obținerea consimțământului tatălui Buga Narcis
pentru tratament medical al copilului în afara teritoriului țării și pentru achitarea
costurilor acestor tratamente, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017, prin care a fost
respins apelul formulat de reprezentantul apelantului Buga Narcis, avocatul Străisteanu
Doina Ioana, a fost admis apelul declarat de către reprezentantul apelantei Ciubuc Diana,
avocatul Pruteanu Vasile și s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul
Râșcani din 28 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La 12 iulie 2017, Ciubuc Diana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către
Buga Narcis privind obligarea de a achita cheltuielile suplimentare pentru întreținerea
copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că s-a aflat în căsătorie cu pârâtul Buga
Narcis pe perioada de timp 19 septembrie 2008 - 02 februarie 2012. Astfel, din căsătorie
s-a născut fiul minor xxxxx, care domiciliază cu mama peste hotarele țării, în Italia. De la
naștere copilul se confruntă cu unele probleme de sănătate, iar reclamanta suportă
cheltuieli financiare suplimentare.

Menționează reclamanta că pentru investigațiile medicale, reabilitare și tratamentul copilului minor în perioada de 12 noiembrie 2012 - 26 mai 2016 a achitat instituțiilor specializate suma de 3 760 Euro, din care considerente solicită ca și tatăl copilului să suporte cheltuielile suplimentare în jumătate.

Solicită reclamanta Ciubuc Diana obligarea pârâtului Buga Narcis de a achita cheltuielile suplimentare pentru întreținerea copilului minor în sumă de 1 880, 05 Euro și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei Buga Narcis a înaintat cerere reconvențională către Ciubuc Diana, solicitând obligarea Dianei Ciubuc de a readuce copilul minor în Republica Moldova pentru trai după locul său de reședință permanent și să nu creeze impedimente la comunicarea și întrevvederea cu fiul minor, solicitarea și obținerea consimțământului tatălui Buga Narcis pentru tratament medical al copilului în afara teritoriului țării și pentru achitarea costurilor acestor tratamente, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reconvenționale a invocat că la desfacerea căsătoriei de către instanța de judecată a fost obligat de a achita pensie de întreținere pentru copilul minor în mărime de $\frac{1}{4}$ din toate veniturile.

Susține că într-adevăr copilul comun s-a născut cu malformații, după care au urmat mai multe operații, de comun acord a părinților.

Relevă ca după divorț, Ciubuc Diana a plecat cu copilul peste hotarele țării, în Italia, cu toate că tatăl copilului nu a dat niciodată acordul la plecarea ultimului peste hotare.

Relatează că careva restanțe la plata pensiei de întreținere nu are, iar cât privește eventuala intervenție la xxxxx copilului, părțile au discutat, însă nu au ajuns la un numitor comun. Totodată, Ciubuc Diana a refuzat efectuarea intervenției în Republica Moldova, astfel realizând intervenția în Italia, fără acordul tatălui copilului.

Declară că între părți au fost discuții referitor la prețurile exorbitante pentru serviciile medicale din Italia, iar orice tentativă de a discuta efectuarea acestor servicii în Republica Moldova, unde copilul are asigurare medicală gratuită se solda cu eșec. Respectiv, explică că mama copilului nu a obținut consimțământul tatălui la efectuarea cheltuielilor invocate, nu l-a implicat în luarea deciziilor privind aceste tratamente, intervenții și servicii medicale, cu toate că aceste servicii cum ar fi xxxxx și altele sunt disponibile pe teritoriul țării cu prețuri mult mai mici sau gratuite.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 28 martie 2017, au fost respinse ca neîntemeiate cererea de chemare în judecată declarată de Ciubuc Diana și cererea reconvențională depusă de Buga Narcis.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017, a fost respins apelul formulat de reprezentantul apelantului Buga Narcis, avocatul Străisteanu Doina Ioana.

S-a admis apelul declarat de către reprezentantul apelantei Ciubuc Diana, avocatul Pruteanu Vasile, s-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 28 martie 2017 în partea respingerii acțiunii depuse de Ciubuc Diana către Buga Narcis privind obligarea de a achita cheltuielile suplimentare pentru întreținerea copilului minor xxxxx

în mărime de 1 880, 05 Euro, încasarea cheltuielilor de judecată și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care: s-a admis cererea de chemare în judecată declarată de Ciubuc Diana.

S-a încasat de la Buga Narcis în beneficiul Dianei Ciubuc cheltuielile suplimentare pentru întreținerea copilului minor, în sumă de 1 880, 05 Euro, echivalentul în lei moldovenești la momentul executării hotărârii.

S-a încasat de la Buga Narcis în beneficiul Dianei Ciubuc cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat în sumă de 1 236 lei achitată la depunerea acțiunii și 926 lei pentru examinarea apelului, iar în total suma de 2 162 lei.

În rest hotărârea instanței de fond s-a menținut.

La 05 decembrie 2017, Buga Narcis a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului și casarea parțială a deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că a luat cunoștință de decizia instanței de apel la data de 11 decembrie 2017.

Consideră că decizia Curții de Apel Chișinău în partea admiterii cererii de chemare în judecată a lui Ciubuc Diana este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în temeiul art. 432 alin.(2) lit. a), c) și alin.(4) din Codul de procedură civilă.

Afirmă că instanța de apel a concluzionat greșit că intimata deține un drept exclusiv pentru educația și dezvoltarea copilului cât și dreptul de a decide de una singură asupra necesității tratamentelor și costurilor suplimentare aferente acestora.

Susține că la examinarea prezentei cauze, în ordine de apel instanța a emis o decizie ilegală cu neaplicarea legii care trebuia aplicată și cu interpretarea eronată a legii materiale.

Menționează că, în speță nu este clar din care motive instanța de apel a respins probele administrate de recurent și a reținut probele prezentate de intimată.

Mai mult ca atât, instanța nu a ținut cont de probele anexate de recurent, care atestă faptul că are un comportament de bună credință, nu are restanțe la plata pensiei de întreținere lunară a copilului minor și participă activ la educarea copilului.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 10 noiembrie 2017 (f.d.186), cât și faptul că la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul declarat la data de 26 decembrie 2017, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Buga Narcis, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de Procedură Civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa

necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Buga Narcis nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Buga Narcis, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu